

பயத்தை
விட
விசுவாசம்

பயத்தை விசுவாசம் விட

ஆட்வென்ட் காலம் நம்முடைய இதயங்களை இயேசுவின் வருகைக்காக தயாராக அழைக்கிறது. அதுவெறும் கொண்டாட்டத்துடன் மட்டுமல்ல, ஆழ்ந்த சிந்தனையுடனும் இருக்கவேண்டும். கிறிஸ்துமஸ் கதையில், பயம் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது — ஆலயத்தில், கனவுகளில், மலைச்சரிவுகளில், அமைதியான வீடுகளில். ஆனால் ஒவ்வொருமுறையும், தேவன் தீர்ப்புடன் அல்ல, நம்பிக்கையளிக்கும் வார்த்தையுடன் பதிலளித்தார்: “அஞ்சாதிருங்கள்.”

இந்தத் தொடர், பயத்தைவிட விசுவாசம், நாம் பயப்படும்போதும் விசுவாசம் எவ்வாறு வளர முடியும் என்பதை சிந்திக்க உதவுகிறது. வாழ்க்கை உறுதியற்றதாகத் தோன்றும்போது தேவன் நமக்கு அருகில் இருப்பதை, காத்திருக்கும் காலங்களில் அவரை நம்பிக்கையுடன் எதிர்நோக்க முடியும் என்பதை, மேலும் பயம் நம்மை பிடித்தாலும், அது கடைசி வார்த்தையல்ல என்பதை நினைவூட்டுகிறது.

இந்தக் குறுகிய தியானத் தொடர், பயத்திற்குப் பதிலாக விசுவாசத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது எவ்வாறு இயேசுவை நம் வாழ்க்கையில் ஆழமாக வரவேற்க உதவுகிறது என்பதைக் கண்டறியச் செய்கிறது.

தேவனின்
நேரத்தை நம்புதல்

30 நவம்பர்

லூக்கா 1:5-25, 39-45

எலிசபெத் பதிலளிக்கப்படாத ஜெபத்தின் வேதனையுடன் வாழ்ந்தார். அவர் மற்றும் அவருடைய கணவர் சகாரியா தினமும், வருடந்தோறும் தேவனுக்கு பணிசெய்த விசுவாசிகள்... ஆனால் குழந்தை பெறும் கனவு காலப்போக்கில் மங்கியது. பின்னர், எதிர்பாராத விதமாக, எல்லாம் மாறியது. ஒரு தூதன் அவர்கள் ஒரு மகனைப் பெறுவார்கள் என்று அறிவித்தான்; எலிசபெத் கருவுற்றார்.

எலிசபெத்தின் பயங்களை பற்றி அதிகம் கேட்கவில்லை, ஆனால் அவை இருந்திருக்கும். பல ஆண்டுகளாக காத்திருந்து, இப்போது உண்மையில் இது நடக்கிறதா என்று நம்ப முடியுமா? இருந்தாலும், அவர் நம்பிக்கையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். தேவன் புதியதாக ஏதோ செய்கிறார் என்பதையை அவர் உணர்ந்தார், அது முழுமையாகப் புரியாவிட்டாலும்.

பயம் அல்லது சந்தேகத்திற்கு அடிமையாகாமல், எலிசபெத் விசுவாசத்துடன் பதிலளித்தார். அவர் கருவுற்றபோது, “கர்த்தர் எனக்காக இதை செய்தார்” (லூக்கா 1:25) என்று கூறி, தனது மகிழ்ச்சிக்கு தேவனுக்கே மகிமை கொடுத்தார்.

பின்னர், மரியாள் அவரை சந்திக்க வந்தபோது, எலிசபெத் பரிசுத்த

ஆவியால் நிரம்பி, மரியாள் வாக்குக்கிணங்கிய மெசியாவை கருவில் கொண்டிருக்கிறாள் என்பதை உடனே அறிந்தார். அவர் மரியாளை “என் ஆண்டவரின் தாய்” (லூக்கா 1:43) என்று அழைத்தார். பிறர் கவனிக்காமல் விட்டதை அவர் பார்த்தார்; ஆசீர்வாதம் மற்றும் உறுதிப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பேசினார்.

எலிசபெத்தின் கதை, விசுவாசம் என்றால் — எப்போதும் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்வதல்ல என்பதைக் காட்டுகிறது. சில சமயம் அது அமைதியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, தேவனின் நேரத்தை நம்பி, அவர் செய்கிறதை உணர்வதையே குறிக்கிறது.

பயத்தை விட விசுவாசம் என்பது, பதில்கள் தாமதமாக இருந்தாலும் அல்லது பாதை தெளிவாக இல்லாவிட்டாலும், தேவன் இன்னும் செய்கிறார் என்று நம்புவதை குறிக்கிறது. எலிசபெத் நமக்குச் நினைவூட்டுவது — தேவனின் நேரம் நம்முடைய நேரத்திலிருந்து மாறுபடும்; ஆனால் நம்பிக்கைக்கு எப்போதும் தாமதமில்லை.

நீங்கள் தற்போது தேவனை எங்கு காத்திருக்கிறீர்கள்?

எல்லாபதில்களும் இல்லாமல் விசுவாசத்தில் நடப்பது உங்களுக்கு என்ன அர்த்தம்?

ஆண்டவரே, என்னேரப்படி நிகழாதபோது உம்மை நம்பச் செய்யும் கிருபையைத்தாரும். பயமோ, உறுதியாக இல்லாத நிலமோ இருந்தாலும், நீயே இன்னும் செய்கிறாய் என்பதை நம்பும் விசுவாசத்தைத்தாரும். ஆமென்.

1 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25; 39-45, சங்கீதம் 145

எலிசபேத்தின் வாழ்க்கை என்பது அமைதியான பொறுமையும் ஆழமான நம்பிக்கையும் கொண்ட ஒரு கதையாகும். அவர் மற்றும் கஹரியாதேவனுக்கு முன்னீதிமான்கள்; — விசுவாசமுள்ளவர்களும், பக்தியுள்ளவர்களும், ஜெபத்தில் நிலைத்திருந்தவர்களும் ஆவார்கள். இருந்தும், அவர்கள் பல ஆண்டுகள் பதிலின்றி ஒரு பிள்ளைக்காக காத்திருந்தனர். அந்த ஏக்கத்திலும், அவர்fs; தேவனை நம்பிக்கையுடன் தேர்ந்தெடுத்தார்fs;. இறுதியில் தேவன்பதில் அளித்தார் — யாரும் எதிர்பார்க்காத நேரத்திலும் முறையிலும். அந்த அதிசயத்தை எலிசபேத் உணர்ந்தார். அவர்பதில் கூறுகையில், அவநம்பிக்கை அல்லது குற்றம் சாட்டுதல் இல்லை; மாறாக நன்றியும் பயபக்தியும் இருந்தது. அவர் ஐந்து மாதங்கள்தனிமையில் இருந்தார் — அது அவமானத்தால் அல்ல, ஆனால் பரிசுத்தத்திற்கு மரியாதையால். அவர்தன்னுள் வளரும் புதிய உயிருக்கும், தன்னை மக்களிடம் அவமானப்படுத்திய குற்றப்பெயரை அகற்றிய கிருபைக்கும் தேவனைத் துதித்தார். எலிசபேத், தேவனுடைய காலம் நம் முடைய காலத்துடன் பொருந்தாது என்பதையும்,

அவர் நோக்கங்கள் எப்போதும் நன்மைக்காகவே இருக்கும் என்பதையும் அறிந்திருந்தார். அவருடைய காத்திருப்பு வீணாக போகவில்லை; அது எதிர்பாராதவற்றில் பரிசுத்தத்தை காணும் திறனை அவர் செய்தது. மரியாள்தனது கர்ப்பத்தின் அதிசயச் செய்தியைப் பகிர்ந்து கொள்ளவந்தபோது, எலிசபேத் பரிசுத்த ஆவியால் நிரம்பினார். வயதில் மூத்தவராகவும், ஆன்மீக அனுபவத்தில் வளமுள்ளவராகவும், மற்Wk; தேவனுடைய செயலை அவர்கண்டார். அவர் ஆசீர்வாதவார்த்தைகளையும் உறுதியையும் பேசினார் — “கர்த்தர் உமக்கு உரைத்தவார்த்தைகள் நிறைவேறும் என நம்பின உமக்கு ஆசீர்வாதம் உண்டு!” (லூக்கா 1:45).

இது ஒரு முதிர்ந்த விசுவாசத்தின் வரம் — தேவனின் செயலை அறிந்து, பிறரின் இருதயங்களில் தைரியத்தை ஊற்றும் வார்த்தைகளைப் பேசுதல். காத்திருப்பில் வேரூன்றிய விசுவாசம், அடுத்ததலை முறையை உறுதிப்படுத்தும் விசுவாசமாக மாற முடியும் என்பதை எலிசபேத் காட்டுகிறார்.

இன்று,

நீங்கள் பிறதலை முறைகளுக்கு ஆசீர்வாதமும் உறுதியும் அளிக்கும் வார்த்தைகளை எப்படிப் பேச முடியும்?

விசுவாசமுள்ள தேவனே, நீர் ஒவ்வொரு ஜெபத்தையும் கேட்கிறீர் என்பதற்காக நன்றி. எலிசபேத்தைப் போல, எதிர்பாராதவற்றில் பரிசுத்தத்தை உணர்ச் செய்யும் கண்களையும், பிறரின் இருதயங்களில் விசுவாசத்தை ஊற்றும் தைரியத்தையும் எனக்கு கொடுங்கள். ஆமென்.

2 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25; 39-45, சங்கீதம் 37:1-7

எலிசபெத்தின் அனுபவத்தில், வாழ்க்கை நம் விருப்பப்படி நடக்காதபோது, ஆனால் நாம் தொடர்ந்து விசுவாசத்துடன் இருக்கும்போது என்ன சாத்தியம் என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

எலிசபெத்தும் சகரியாவும் குழந்தைப் பேறு வயதை கடந்துவிட்டனர். ஆண்கள் அவர்களை ஒரு வயதான தம்பதியினராகப் பார்த்தாலும், கடவுள் அவர்களைத் தம்முடைய உண்மையுள்ள குழந்தைகளாகக் கண்டு ஒரு வழியை உருவாக்கினார். இது சாதாரண குழந்தை அல்ல; இது ஒரு பண்டைய தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம் - கடவுளின் மகனுக்கு யோவான் வழியைத் தயார் செய்தல்.

அவர்களின் வாழ்க்கை கடவுளின் மகத்தான திட்டத்தின் ஒரு பகுதி என்பதை அவர்களின் கதை

வெளிப்படுத்துகிறது. அவர்களின் ஏமாற்றமும் அவமானமும் கதையின் முடிவு அல்ல; அவை கடவுளின் நோக்கத்தில் ஒரு அத்தியாயம். அமைதி மற்றும் காத்திருப்பு நேரங்களிலும் கூட - உறுதியான நம்பிக்கையுடன் சேவை செய்வதன் சக்திக்கு அவர்களின் வாழ்க்கை ஒரு சான்றாகும்.

முடிவற்ற தாமதங்கள், ஏமாற்றங்கள், சந்தேகங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் - கடவுளால் எல்லாவற்றையும் செய்ய முடியும் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பயம் காலம் கடந்துவிட்டதாக நமக்குச் சொல்லும்போது கூட, கடவுள் ஒருபோதும் தாமதிக்க மாட்டார் என்பதை விசுவாசம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது.

நீண்டகாலம்காத்திருப்பதால், எந்தஜெபத்தைவிட்டுவிட்டீர்கள்? அதைஇன்றுமீண்டும்தேவனிடம்கொண்டுசெல்லலாமா?

ஆண்டவரே, காத்திருப்பதில்சோர்வடைந்தால், நீர்விசுவாசமுள்ளவர்என்பதைஎனக்குநினைவூட்டும். உமதுநேரத்தைநம்பச்செய்யும்மனதையும், அமைதியானநம்பிக்கையுடன்உமக்குசேவைசெய்யும்ஆவியையும்எனக்குத்தாரும். ஆமென்.

தேவனின் நேரத்தை நம்புதல்

3 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25; 39-45, எபிரேயர் 11

வேதாகமத்தில்பெரியநபர்களில்பலர் தேவனுடையவாக்குத்தத்தத்துக்காக ஆண்டுகளாகக்காத்திருந்தனர்.

மோசே 40 ஆண்டுகள்காத்திருந்தார், மேலும் 40 ஆண்டுகள்வழிநடத்தினார். அவர்தன்னைத்தகுதியற்றவனாகஉணர்ந்தாலும், தேவன்பெரியகாரியங்களைச்செய்யச் சொன்னார்.

யோசேப்புஒருதரிசனத்தைப்பெற்றார். ஆனால்அடிமைத்தனம், சிறை, பஞ்சம் — இவைகள்அந்ததரிசனம்நிறைவேறும் முன்நடந்தன. இருந்தும், அவர்விசுவாசமாய்இருந்தார்.

தாவீது, ராஜாவாகருனம்கூட்டப்பட 15 ஆண்டுகள்காத்திருந்தார். காத்திருப்பின்நடுவிலும், அவர்தனதுஅழைப்புக்காகஉற்சாகத்துடன்இருந்தார்.

இது;எல்லாருக்கும்காத்திருப்பின்காலம்வீணாகவில்லை; அதுஅவர்களைஉள்ளிலும்வெளியிலும் தயாராக்கியது.

அவர்கள்அனைவரும்குறைகளும்சந்தேகங்களும்கொண்டிருந்தாலும், தேவன்அவர்களைஒருநோக்கத்திற்காகத்தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்கள்தேவனைஅறிந்திருந்தார்கள், நம்பிக்கையுடன்காத்திருந்தார்கள்.

இன்றும், உங்கள்வாழ்க்கையிலும்இப்படிப்பட்ட காத்திருப்புகாலங்கள்இருக்கலாம்.

இப்போதுநீங்கள்எதற்காகக்காத்திருக்கிறீர்கள்? காத்திருக்கும்போதுதேவன்உங்களுக்குக்கற்றுக்கொடுக்கவிரும்புவதுஎன்ன?

ஆண்டவரே, காத்திருப்பில்உம்மைநம்பச்செய்யும்மனதையும், பொறுமையைகற்றுக்கொடுக்கவும், என்இதயத்தைத்தயா^{uhf}, ^{Uf;fr}செய். வழிதெரியாதபோதும், நீர்செயலில்இருக்கிறீர்என்றுநினைவூட்டும். ஆமென்.

4 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25, 39-45; எபிரேயர் 11:1; அபக்கூக் 2:3

ஜெபம் என்பது, தேவனோடு உள்ள மனமார்ந்த உரையாடலாக வரையறுக்கப்படலாம். அது நம்மை தேவனிடம் வர அழைக்கும் ஒரு அழைப்பு – நாம் விரும்பினால் முறையாகவோ, இல்லையெனில் சுதந்திரமாகவோ. சில சமயம், நம்முடைய எல்லா ஜெபங்களுக்கும் உடனடியாக பதில் கிடைக்காமல் இருக்கலாம்; அவற்றுக்காக காத்திருக்க வேண்டி இருக்கும். தேவன் நம் வாழ்க்கைக்கு பெரிய காரியங்களைத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்; மேலும் அவர் நம்மிடையே இன்னும் பெரிய காரியங்களைச் செய்வார். பதிலுக்காகக் காத்திருக்கும் போது, நம்முள் பயமும் சந்தேகமும் எழலாம். அத்தகைய நேரங்களில் நாம் அவரை நம்பியும் விசுவாசத்தோடும் இருக்க வேண்டும். இது கிறிஸ்தவ நடைமுறையில் அத்தியாவசியம். 17 வயதில், எனது எதிர்காலம் குறித்து பல கனவுகளும் நோக்கங்களும் இருந்தன. ஆனால் அந்த நேரத்தில் எந்த வழியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று தெரியாமல் குழப்பத்திலும், மிகப் பெரிய முடிவுகளை எடுக்க வேண்டிய நிலைமையிலும் இருந்தேன். அந்தக் கனவுகள் மற்றும் நோக்கங்களுக்காக ஜெபித்தேன். காத்திருந்தேன்.

அந்தக் காத்திருக்கும் நேரத்தில், தேவன் என் ஜெபங்களை கேட்கவில்லை என்ற உணர்வு இருந்தது. கடின நேரங்களில் அவர் என்னுடன் இருப்பார் என்று எதிர்பார்த்தேன்; ஆனாலும் நான் பல நேரங்களில் தனிமையாய் உணர்ந்தேன். எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும், என்ன செய்வேன் என்று தெரியாததால் பயம் தொடர்ந்தது. சில சமயம், எனது உறுதிப்பாட்டிலும் சந்தேகம் எழுந்தது. ஆனால் இப்போது

உணர்கிறேன் — அந்தக் காத்திருக்கும் காலத்திலும், எனது அச்சம், சந்தேகம், பயம் ஆகியவற்றின் நடுவிலும், தேவன் என்னுடன்

இருந்தார்; அமைதியாக எனக்குள் தனது பெரிய செயலைச் செய்து கொண்டிருந்தார். தேவன் என் வாழ்க்கைக்கு ஒரு திட்டம் வைத்துள்ளார்; அடுத்தது என்ன நடக்கும் என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார் என்பதால், நான் ஜெபித்துக் கொண்டே இருந்தேன். சில ஆன்மீக முன்னுதாரணங்களுடன் பகிர்ந்தேன்; அவருடைய வார்த்தையைத் திறந்தபோது, தேவன் வேத வசனங்கள் மூலம் என்னுடன் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். காத்திருக்கும் காலத்தில், பொறுமையை ஒரு புதிய விதத்தில் கற்றுக் கொண்டேன் — தேவன் தன் திட்டத்தை நம்முள் நிறைவேற்றுவது, நம் நேரத்தில் அல்ல, சரியான மற்றும் சிறந்த நேரத்தில். விசுவாசத்தோடு அவருக்காகக் காத்திருக்கும் போது, அவர் நம்மைத் தொடக்கின்றார்.

இரண்டு ஆண்டுகள் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தேன். உண்மையில், அது எனக்கு மிகவும் நீண்ட காலமாக உணரப்பட்டது. ஆனால் அந்தக் காத்திருப்பில், அவரை இன்னும் அதிகம் நம்பிக்கையுடன் நெருங்க கற்றுக்கொண்டேன். அவர் எனக்கு பதில் தருவார் என்ற நம்பிக்கையோடு இருந்தேன். இறுதியில், அவர் பதில் தந்தார்; நான் முடிவை எடுத்தேன்.

நீங்களும் இப்படிப் பட்ட காத்திருக்கும் நேரத்தைச் சந்தித்து கொண்டிருக்கலாம்; அல்லது எதிர்காலத்தில் சந்திக்கலாம். அத்தகைய நேரங்களில், தேவனோடு இணைந்திருக்க நினைவில் கொள்ளுங்கள்; அவர் செய்யும் நல்ல செயல்களை நம்புங்கள். பாதுகாப்பும் வழிகாட்டலும் ஆன தேவனில் விசுவாசம் வைப்பது, தெரியாத நிலைமைகளில் வரும் பயத்தை குறைக்கிறது. தேவனின் வழிகாட்டுதல் இன்று, நாளையும் உங்களுடன் இருப்பதாக!

காத்திருக்கும் நேரத்தில், தேவனோடு நெருக்கமாக இணைந்திருக்க நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? விலகிச் செல்லாமல், அவரை இன்னும் நெருங்கி அணுக நீங்கள் எவ்வாறு முடிவு செய்வீர்கள்?

பிதாவே, காத்திருக்கும் நேரங்களில் உம்மை நெருக்கமாக அணுக உதவி செய்யும். உமது நேரத்தைக் காத்திருக்கும் பொறுமையை கற்றுக் கொடுத்து, நான் முன்கூட்டியே ஓடிச் செல்லாமல் காத்திருக்க உதவி செய். என் இதயம் உம்மோடு இணைந்திருக்கச் செய்; உமது பரிபூரண திட்டத்துக்காகக் காத்திருக்கும் போது எனக்கு சமாதானத்தைத் தா. ஆமென்.

5 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25 மற்றும் 39-45, கலாத்தியர் 4:4, யோவான் 6:35

மனிதன்பாவத்தில்விழுந்ததருணத்திலிருந்து,
தேவன்மீட்வாக்குறுதிசெய்தார்.
ஆனால்,
bkrpயாவருவதற்குநூற்றாண்டுகள்கடந்தது. மௌனம்,
சிறைமற்றும்உறுதியின்மையுடன்தலைமுறைகள்நம்பிக்கையில்காத்திருந்தன. பின்னர், சரியானநேரத்தில்,
இயேசுவந்தார்.
அதிகாரத்திலும்புகழிலும்அல்ல,
தாழ்மையிலும்அமைதியிலும்.
தேவனுடையகாலத்தினைநாம்மர்மமானதாகநினைக்கலாம்;
ஆனால்அதுஒருபோதும்சீரற்றதுஅல்ல.
கலாத்தியருக்குஎழுதியதமதுகடித்ததில்பவுல், 'காலம்நிறைவடைந்தபோது' கிறிஸ்துதேவனால்அனுப்பப்பட்டாரென்றுநினைவூட்டுகிறார்.
மிகவிரைவாகவும்இல்லை;
மிகதாமதமாகவும்இல்லை;
தேவன்திட்டமிட்டபடியே.
நம்வாழ்க்கையில்காத்திருப்பதுமறக்கப்பட்டதுபோல்தோன்றலாம்.
ஜெபங்கள்பதிலளிக்கப்படாதவையாக;
கனவுகள்தள்ளிவைக்கப்பட்டவையாக.
ஆனால்ஆட்வெண்ட்நமக்குநினைவூட்டுவது:
தேவன்வாக்களித்ததைஅவர்நிறைவேற்றுவார் —

அதுவும்மிகவும்தேவைப்படும்சரியானதருணத்தில்.
அவரதுதிட்டங்கள்தாமதமின்றி,
துல்லியத்தோடுவிரிகின்றன.யோவான் 6:35-இல்இயேசு, 'நான்ஜீவஅப்பமாகஇருக்கிறேன்';என்றுசொல்கிறார்.
இதுஉடல்தேவையையேஅல்ல,
மனிதஇதயத்தின்ஆழந்தபசியையும்குறிக்கிறது — நோக்கம், சமாதானம், சுகம்மற்றும்நம்பிக்கைக்கானபசி.
இயேசுஒவ்வொருஏக்கத்தையும்நிறைவேற்றுகிறார் —
நாம்எதிர்பார்ப்பதுபோல்அல்ல,
ஆனால்எப்போதும்சரியானநேரத்தில்.
நீங்கள்தெளிவுக்காக,
ஒருமுன்னேற்றத்திற்காக,
அல்லதுமறுசீரமைப்பிற்காககாத்திருக்கலாம்.
அந்தவேதனையைச்சொல்லிக்கொள்வதுசரியே.
ஆனால்மனம்தளரவேண்டாம்.
தேவன்உங்களைப்பார்க்கிறார்.
உங்கள்தேவையைஅவர்அறிவார்.
அவருடையகாலம்நிறைவடைந்தபோது,
உங்களுக்குமிகச்சிறந்ததைஅவர்அளிப்பார்.

இன்றுஒருநிமிடம்நிறுத்திசிந்தியுங்கள் —

நான்என்ஆன்மாவைஎதனால்ஊட்டுகிறேன்? வேதாகமம், ஜெபம், ஆராதனைஅல்லதுஅமைதியானதியானம்வழியாகதேவனிடமிருந்துஆன்மீக உணவைப்பெறஒருகுறிப்பிட்டவழியைத்தேர்ந்தெடுங்கள். அவர்அங்கேஉங்களைசந்திக்கட்டும்.

ஆண்டவரே, உமதுசந்நிதியால்என்ஆத்துமாவைஊட்டி,
உமதுசமாதானத்தால்என்னைநிரப்பும்.

என்இதயத்தின்ஒவ்வொருஏக்கத்தையும்நிறைவேற்றுவதுநீர்மட்டுமேஎன்பதில்நம்பிக்கைவைத்து, உம்மில்உண்மையானதிருப்தியைஅடையஉதவிசெய்யும். ஆமென்.

6 டிசம்பர்

லூக்கா 1:5-25, 39-45 மற்றும் 46-54

ஆட்வெண்டிசு முதல்வாரம் முடிவுக்குவரும் நிலையில்,
நம் இதயங்களை அமைதிப்படுத்தி சிந்திக்க ஒரு இடைவெளி எடுக்கிறோம். இன்று,
மரியாளின்பாடல் — மக்னிபிகாட் —
என்பதில் உட்கார்ந்து கவனம் செலுத்த அழைக்கிறோம்.
இதுபுகழும் நம்பிக்கையும் கொண்ட வல்லமையான ஓர் சங்கீதம். அவள் சொற்கள்,
தேவனின் கருணை,
வல்லமை மற்றும் நீதியை நம் வாழ்க்கையிலும் காண அழைக்கின்றன.
பழமையான தே ஆனாலும்,
எப்போதும் பொருந்தக்கூடிய இந்த விசுவாசப்பாடலில் நாமும் தைரியம், வலிமை,
நம்பிக்கை பெறுவோம்.

“என் ஆத்துமா ஆண்டவரை மகிமைப்படுத்துகிறது;
என் ஆவி என் இரட்சகராகிய தேவனில் மகிழ்கிறது!
ஏனெனில், அவர்தாழ்மையான தாசியை கவனித்தார்;
இனிவரும் தலைமுறைகள் எல்லாம் என்னை ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவள் என்று சொல்லும்.
வல்லவரானவர் பரிசுத்தர்;
அவர் எனக்காக பெரிய காரியங்களைச் செய்தார்.
அவருடைய கருணை தலைமுறை தலைமுறையாக,
அவரைப் புகழுகிறவர்களுக்கு இருக்கிறது.
அவர் வல்லமையான புயல்கைகொண்டுவல்லகாரியங்களைச் செய்தார்;
அகந்தையுள்ளவர்களைச் சிதறடித்தார்.
அரசர்களை அவர்கள் சிங்காசனத்திலிருந்து கீழிறக்கி,
தாழ்மையானவர்களை உயர்த்தினார்.
பசித்தவர்களை நல்லவற்றால் நிரப்பி,
பணக்காரரை வெறுமையோடு அனுப்பினார்.
தமது தாசனாகிய இஸ்ரவேலுக்கு உதவி செய்து,
கருணையுள்ளவராய் நினைவுகூர்ந்தார்.”

(லூக்கா 1:46-54)

கடந்த சில நாட்களை நினைத்து பாருங்கள்.

இந்த ஆட்வெண்டிசு முதல்வாரத்தில் தேவன் உங்களுக்குச் சொன்னது என்ன?

கருணையுள்ள அன்பான தேவனே,
நாம் எதிர்பார்ப்பின் காலமாகச் செல்கையில், எங்கள் இதயங்களை அமைதிப்படுத்தி,
காதுகளைத் திறந்தருளும். மரியாளிப்போல,
தாழ்மையானவர்களை உயர்த்துவதையும், பசித்தவர்களை ஊட்டுவதையும்,
தலைமுறைகள் தழுவிகருணை காட்டுவதையும் உமது கரம் செய்கிறது என்பதை உணர்
ச்செய்யும். உம்மை ஆழமாக நம்பதெரியுமும், விசுவாசத்தில் நடக்கவலிமையும்,
உமது வாக்குறுதிகள் இன்றே நிறைவேறுவதைப் பார்ப்பதற்கான நம்பிக்கையும் அருளு
ம்.

ஆமென்.

7 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38

மரியா;சக்தியோடுபட்டநிலையோடு
லாதஇளம்பெண்.
ஆனால்அவர்இரட்சகர்எருசலேமுக்குவரு
வதைத்^{tuntu;g;gjw;fhf}தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டா
ர்.
இதுபோன்றஒருமனிதர்தேவனுடையமீட்
புதிட்டத்தில்இடம்பெறுவார்என்றுயாரும்
எதிர்பார்க்கவில்லை.
ஆனால்தேவனுடையவழிகள்பெரும்பா
லும்ஆச்சரியமானவை.
ஒருநாள்தாதர்தோன்றி,
அவர்இரட்சகரைபிள்ளை^{ahf}கொடுப்பார்
என்றுகூறினபோது,
மரியாசற்றேகுழப்பம்அடைந்தார்.
இதுஇயலாததாகத்தோன்றும்ஒருநிகழ்வு
க்குஇயல்பானபதில்.
அவளின்கேள்விசந்தேகம்அல்லதுநம்பிக்
கைஇழப்பைச்சுட்டிக்காட்டவில்லை.
அதுஅவரதுபுரிதலைமீறியஒன்றைபுரிந்
துகொள்ளமுயற்சிக்கும்நேர்மையானபதி
லாகும். மரியா;தப்பிஓடவில்லை.
வாதமிடவில்லை.
கூடுதல்சான்றுகளைகோரவில்லை.
பதிலாக, அவர்கவனமாககேட்டார்.
பின்னர்விசுவாசத்துடன்பதிலளித்தார்:
“உங்கள்வார்த்தைக்குஏற்பஎனக்குஇது
வாகச்செய்க” (லூக்கா 1:38).

மரியாக்குஎல்லாபதில்களும்தெரியவி
ல்லை. எதிர்காலம்எப்படிஇருக்கும்,
யோ^{naa}பிழிஇதைஎவ்வாறுஎதிர்கொள்வா
ர்,
மற்றவர்கள்எப்படிபதிலளிப்பார்கள்என்
பதைக்கற்றுக்கொள்ளவில்லை.
ஆனால்அவர்தேவனைநம்பிஆம்என்றா
ர்.
அவளின்கதைநமக்குகூறுவது:
விசுவாசம்என்பதுகேள்விகளுக்குஎதி
ரானதுஅல்ல. அதுஅசராதாலும்,
பயப்படுவதும்கூட,
தேவனுக்குஆம்என்றுசொல்லும்வலி
மை.
வாழ்க்கைஎதிர்பாராதவழியில்சென்றா
லும்,
தேவன்பணியாற்றுவார்என்றுநம்புதல்.
விசுவாசம்பயத்தைக்கடக்கிறதுஎன்பது
‘எப்படி?’
எனக்கேட்காமல்இருப்பதுஅல்ல.
அதற்குப்பதிலாக,
நம்கேள்விகளைதேவனிடம்கொண்டுவ
ந்து,
அதற்கும்மேலாகஅவர்வழியைபின்பற்
றுவதாகும்.மரியா^{is}ப்போல,
நம்கேள்விகளையும்வலிமையையும்எ
டுத்துச்செல்லலாம்,
தேவன்நம்முடன்இருப்பதைநம்பி.

**தேவன்உங்களிடம்கேட்கும்காரியத்தால்எப்போதுநீங்கள்கவலைப்பட்டீ
ர்கள்?**

நிச்சயமற்றநிலையிலும்ஆம்என்றுசொல்லுவதுஎப்படிஇருக்கும்?

ஆண்டவரே, நான்பயப்படும்போது,
நான்நிச்சயமற்றநிலையில்இருப்பதைஅறிந்திருக்கும்போது,
உங்களுக்குஆம்சொல்லதெரியம்கொடுங்கள்.
என்பயத்தின்சாயலில்என்விசுவாசம்வளரச்செய்யவும்.
ஆமென்.

8 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, யேசாயா 55:8-9, சொபுக்களம் 3:5-6, ஹீப்ரூஸ் 11:1

நாம்மனிதர்கள். அழகானவையாகவும் அதிசயமாகவும். ஆனாலும் சீரற்ற அறிவு, குறைந்த புரிதல், பல குறைகள் மற்றும் பொருளற்ற பயங்களும் உடையவர்கள். அதே சமயம், நாம்தேவனுடைய உருவத்தில் படைக்கப்பட்டவர்கள்; நம்பிக்கையுடன் வாழும், விசுவாசத்துடன் தொடரும், அற்புதமான காதலைக் காட்டும் திறனும் உண்டு. மேலும்கேள்வி கேட்கும் திறனும் உண்டு. மரியா தேவனுடைய தூதருக்குக் காட்டிய பதில் பரிச்சயமற்றதும், அசாத்தியமானதுமல்ல; அது முழுமையாக மனிதமான பதிலாகும். அது ஒரு ஆர்வத்துடனும், அவளது தேவனில் உள்ள நம்பிக்கையுடனும் கூடியது. அவர் செய்தியை மறுக்கவில்லை; புரிந்துகொள்ள முயன்றார். அந்த தருணத்தில் நாம்அழகான ஒன்றைக் காண்கிறோம்: நமது நேர்மையான கேள்விகளை தேவன் வரவேற்கிறார், அதுநம்பிக்கையால் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருப்பின்போதும். தேவன் உங்களிடம் புரியாத காரியத்தைச் செய்ய கேட்கிறாரா? உங்களிட்டங்களை மாற்றும், உங்கள்விவேகத்தை சவால் செய்யும்

ஒன்றா? இப்பொழுது நீங்கள் அதே நிலையிலேயிருக்கலாம் – ஒருசாத்தியமற்ற சூழலின் முன் நிற்கிறீர்கள்.

அந்த தருணங்களில், மரியா போல், நம்முடைய கேள்விகளை பயம் அல்லது எதிர்ப்பு இல்லாமல் நேர்மையாக முன்வைக்கலாம். நாம்கேட்கலாம்: “இது எவ்வாறு இருக்கும்?”, சந்தேகமாக அல்ல; தேவன் வழிகாணுவார் என்ற நம்பிய விசுவாசத்தின் அறிகுறியாக.

நாம் கேள்விகளை எடுத்துக்கொண்டாலும், அவர் திரும்பிப் போகவில்லை; அவர் அந்த கேள்விகளில்நம்மைச் சந்தித்து, நம் உள்ளங்கையில் பேசுகிறார், எதுவும் அவனிடம் சாத்தியமில்லாதது இல்லை என்ற நினைவூட்டுகிறார். உங்கள்கேள்விகள் உங்களை எல்லா பதில்களையும்வைத்திருக்கும்வருக்குக் கொண்டுசெல்லட்டும். எதிர்காலம் புரியவில்லையெனில் கூட, நம்பிக்கையை பயத்திற்குமேலாகத் தேர்ந்தெடுக்கும்துணிவும், “நான் ஆண்டவரின் சேவகர்” என்றுச் சொல்லும் தாழ்மையும் உண்டாகட்டும்.

இதுவரை உங்கள் உள்ளத்தில் வைத்திருக்குமொருகேள்வியை நினைவில் கொண்டுவாருங்கள். அது மிகவும் நிச்சயமற்றது, கடினமல்ல அல்லது புனிதம் போல தோன்றியதால்தேவனிடம் முழுமையாக சொல்லாத ஒன்று. இன்றுஅதை அவர்முன்னிலையில்கொண்டுவாருங்கள்; அதை மறைக்காமல், திறந்துவழங்குங்கள். பின்னர் கவனமாக கேட்டு, புரிந்துகொள்ளும் இடையே உங்கள் விசுவாசம் ஆழமாக வளரட்டும்.

ஆண்டவரே, என் விசித்திரம், குழப்பம் மற்றும் புரிந்துகொள்ள விரும்பும் ஆசையை வரவேற்கும் உங்களுக்காக நன்றி. புரியாதபோதுகூட உங்களை நம்ப உதவுங்கள். மரியா போல, ஆர்வமுள்ள, திறந்த மனமும், விசுவாசத்தில் நிலைத்திருக்கும்மனதையும்கொடுங்கள். “நான் உங்களின் சேவகர்” என்றுச் சொல்ல கற்றுக்கொள்ளச் செய்யவும், எதிர்கால பாதை தெளிவாக இல்லாதபோதிலும். ஆமென்.

9 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, மத்தேயு 19:26, லூக்கா 2:19

இறைவனுக்கு எதுவும் இயலாதது இல்லை.
எலிசபெத்தின் கர்ப்பம் பற்றிய செய்தியை அறிவிக்கும் போது,
அவளுடைய வயதை கருத்தில் கொண்டு, அது ஒரு எதிர்பாராத விஷயம் என்பதால், தூதன்கப்ரியேல் மரியாளிடம் இப்படிச் சொல்கிறான்.
இந்தவார்த்தைகளை இயேசுவும் மத்தேயு 19:26-ல் உறுதிப்படுத்துகிறார்:
"மனுஷரால் இது முடியாது, ஆனால் தேவனால் எல்லாம் முடியும்."
நான் இந்த பைபிள் வசனத்தை என்னிடத்தில் பதித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தேவன் யார், அவர் என்ன செய்ய முடியும் என்பதைக் குறித்து, நம் வாழ்வில் உள்ள பயங்களை வெல்ல உதவுகிறது.
தேவன் யார் என்று நான் அறிந்தால், பயப்பட வேண்டிய எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் அவருக்குச் சகலமும் சாத்தியம்!
நான் சிறுவயதில் இருந்த போது, ஒரு நாள் படுக்கப் போகும் முன், எனது மிகவும் பிடித்த டெடிங் காணாமல் போனது.
எங்கும் தேடி பார்த்தும் கிடைக்கவில்லை. இறுதியில் நான்தேவனிடம் ஒரு அவசர ஜெபம் செய்தேன்:
"இப்போ நீங்க உதவிபண்ணினா, நான் உங்களுக்கு வேண்டியதை எல்லாம் செய்வேன்,

என் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லுவேன்." இப்படி பெரியவார்த்தைகள் ஒரு சிறிய குழந்தையின் வாயிலிருந்து வந்தாலும், நான் ஒரு குழந்தையின் சுத்தமான இதயத்தோடு தேவனை நம்பினேன். தேவன் ஒவ்வொரு முறையும் என் ஜெபத்தை கேட்டார்.
இது ஒரு சாதாரண கதையாகத் தோன்றலாம், ஆனால் மரியாளைப் போலவே, நான் இந்தக் கதையை என்னிடயத்தில் வைத்துக் கொண்டேன்.
வாழ்க்கையில் சில நேரங்களில், நான்தேவனுக்குக் கொடுத்த அந்தவாக்குறுதியை அவர் நினைவூட்டுகிறார். பின்னர், அவர் என்னை சால்வேஷன் ஆர்மி-யில் ஒரு அதிகாரியாக அழைத்தார். சில நேரங்களில், பேதுருவைப் போல, நீரில் நடந்து போல் நம்பிக்கையோடு நடந்தாலும், சில நேரங்களில் பயப்படுகிறேன். ஆனால் தேவன் என்னை பயப்பட வேண்டாம், அவரை நம்பு என்று நினைவூட்டுகிறார். அவர் என்னை எந்த காரியத்திற்காக அழைத்தாலும், நான் பதில் சொல்வது ஒரே ஒரு வாக்கியம்:
"நீங்கள் சொல்லும் எதையும் செய்வேன்!"

நான் என் நம்பிக்கையை முழுமையாக தேவனிடம் வைத்தால், என் வாழ்க்கையில் என்ன வித்தியாசம் உண்டாகும்?

பரலோகத்தந்தையே, நான் பயந்தும், என்ன செய்வது என்று தெரியாமலும் இருக்கும் நேரங்களில் கூட என்னைக்காப்பாற்றிய தற்கு நன்றி. மரியாளைப் போல, என் வாழ்க்கையை மீண்டும் உமது கைகளில் ஒப்படைக்கிறேன். ஆமேன்.

Major Elisabeth Grahm

10 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, 2:19

மரியாவின் வாழ்க்கை ஒரு நொடியில் மாறியது. வானோருடைய செய்தி, தெய்வீக அழைப்பு, யாரும் நடக்காத பாதை. எந்த முன்னோட்டத்தையும் உறுதிப்பத்திரத்தையும், வழிகாட்டியையும், விரிவான திட்டத்தையும் இல்லாமல். ஒரு தெளிவு மற்றும் பதில்களை விரைந்து தேடும் உலகில், மரியா நமக்குச் சில அற்புதமான காரியங்களை செய்ய அழைக்கிறார்: அறியப்படாததை மதிப்பிடுங்கள். மரியா புரியாத பல விஷயங்களை சந்தித்தார்; ஆனால் அவர் விவரங்களை கேட்காமல், தேவனுடைய கதைக்கு உள்ளத்தில் இடம் கொடுத்தார். அவர் கேட்டார், கவனித்தார், மதித்தார். நாம் அனைவரும் வாழ்க்கையில் அந்த தருணங்களை அனுபவித்துள்ளோம்: அப்போது பொருந்தாததாகத் தோன்றும் நேரங்கள், பதில்கள் இல்லாத பிரார்த்தனை காலங்கள், எதிர்காலம் தெளிவில்லாததாக தோன்றும் தருணங்கள் அல்லது தேவன் புதிய பாதையில் நடப்பதற்கு

அழைக்கும் நேரங்கள். எப்போதும் தெளிவில்லை; ஆனால் எங்களுக்கு தேர்வு உள்ளது. முன்னேறவோ, திறந்துகொண்டு கவனித்து அடுத்த அறிவிப்புக்காக காத்திருக்கவோ.

சிறிது நேரம் கழித்து, நம்மால் கண்டு கொள்ளும் தருணங்களை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்: அமைதியான உறுதிப்பத்திரம் வழங்கிய உரையாடல், மீண்டும் மீண்டும் திரும்பி வந்த வசனம், எதிர்பாராத அருள்கூர்ந்த அன்பு. இவை தான் நம்முடைய சான்றுகள். மதிப்பிடுவது என்றால் எப்போதும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கொள்ள வேண்டியதில்லை; அது மதிப்பீடு செய்வது, அருகே வைத்துக்கொண்டு விசுவாசத்துடன் மீண்டும் பார்க்கும் செயலே. மரியாவின் இந்த அமைதியான பழக்கம் நம்மிடம் சொல்லுகிறது: விசுவாசம் பேசுவதற்கு மேல் கேட்கிறது; புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதற்கு மேல் சிந்திக்கிறது.

தேவன் எதை செய்ய அழைக்கிறார்? புரியாததாக இருந்தாலும், அவற்றை உங்கள் உள்ளத்தில் வைக்க தயார் உள்ளீர்களா?

அன்பான பிதா, உங்கள் வழியை செய்யவும், உங்கள் காலத்தை நம்பவும் கற்றுக்கொள்ளச் செய்க. புரியாத போது கூட என் மனதில் விசுவாசத்தை வைத்திருக்க உதவி செய்யவும். மரியா போல சிந்தித்து, அச்சமின்றி, சந்தேகம் இல்லாமல் உங்கள் கையில் இருப்பதை அன்புடன் ஏற்கும் மனதை வளர்த்திடுங்கள். ஆமென்.

11 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, ரோமர் 8:28

வாழ்க்கை எப்போதும் தெளிவான வழிகாட்டியுடன் அழைக்காது; இது அறிமுகமில்லாத வழிக்குச் சில சவால்கள் போலவே. நம்பிக்கை அங்கு மலர தொடங்குகிறது. மரியாவின் கதையால், நான் எப்போதும் முழுமையாக புரிந்து கொள்ள வேண்டியதில்லை; முழுமையாக நம்ப வேண்டும் மட்டுமே.

நான் மரியா போல அசத்தலான, பயங்கரமான, புரியாத வழிகளுக்கு நடந்து சென்றேன்; ஆனால் அசத்தல் மற்றும் பயம் காரணமாக சில நேரங்களில் தேவனுடைய திட்டங்களை புறக்கணித்தேன்.

மரியாவின் கதை எப்போதும் என்னை முன்னேற்ற, பின்தாங்காமல் நடக்கச் சொல்லுகிறது. கிருபை, தெளிவில் அல்ல; விசுவாசத்தில் சொல்லும் 'ஆம்'-இல் கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

நம்பிக்கை, பயத்தைக் கவனிக்காதது அல்ல; அது பயத்தை அகற்றும் அன்பில் நம்மை உறுதிப்படுத்துகிறது. மற்றும் அந்த தருணத்தில் புரியாததை அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றுகிறது.

நீங்கள் எப்போதாவது எது எங்கு கொண்டு செல்லும் என்று அறியாமல் 'ஆம்' சொல்லியிருக்கிறீர்களா, பின்னர் தேவன் உங்கள் ஒப்படைப்பின் வழியாக அழகானதை எழுதிவிட்டார் என்று உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

வானோரே, எங்கள் இதயங்களை அறிந்தவர், வாழ்க்கையின் சாதாரண தருணங்களில் பேசுவதற்கு நன்றி. மரியா போல, பயம் அல்லது குழப்பத்துடன் கூட 'ஆம்' சொல்ல உதவுங்கள். உங்கள் வாக்குகளுக்கு விசுவாசம் எங்கள் வாழ்வில் வளரட்டும். எங்கள் ஒப்படைப்பு உங்கள் மகிமையின் விதையாக அமையட்டும். ஆமென்.

12 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, ஈசாயா 55:8-9, ஹபக்குக் 1:5

நாம் மனிதர்களாக இருக்கும்போது, கடவுளின் சக்தி மற்றும் இருப்பை எப்போதாவது சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம்; அவர் செய்யக்கூடியதை குறைவாக எதிர்பார்க்கலாம், எவ்வளவு நன்றாக அவர் பணியாற்றுகிறார் என்பதைக் காணாமல் போகலாம். நாம் கவனமின்றி, மெதுவாகவே குறைவாக எதிர்பார்க்க தொடங்குகிறோம். அதிசயங்களை எதிர்பார்ப்பதை நிறுத்தி, பிரார்த்தனைக்கு பதில்களை எதிர்பார்க்காமல், அசாதாரணத்தை விளக்க முயற்சிக்கிறோம். ஆனால் மெதுவாக கவனித்தால், தேவனின் கை எவ்வளவு நுட்பமாக நம்முடைய ஒவ்வொரு நாளின் விவரங்களிலும் செயல்படுவதை காணலாம். எங்கு ஆதாரமின்றி வளங்கள் வழங்கப்படுகின்றன, எதிர்பாராத சந்திப்புகள் நாளை நிறைந்த வண்ணமூட்டுகின்றன, தெளிவு கொடுக்கின்றன அல்லது நமக்கு ஆறுதல் அளிக்கின்றன, நாங்கள் தீர்க்க முடியாத பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு வழங்கப்படுகின்றது. இது நெருங்கிய, செயல்படும், விசுவாசமான தேவனை உணர்த்தும் சான்று. மரியாவின் அனுபவத்தில் நாம் கடந்த நாட்களில் நேரம் செலவிட்ட போது, மிகவும் ஆழமான நினைவூட்டல்

இதுதான்: தெய்வம் சாதாரணத்தை பயன்படுத்தி அசாதாரணத்தை செய்ய ஆசைப்படுகிறார் - நாம் புரியாத போதும் நம்பிக்கையுடன் பதிலளிக்க அழைக்கப்படுகிறோம்.

அவர் எங்களை அழைக்கும் ஒருவரை நம்புகிறோம், அனைத்து விவரங்களையும் அறியாமல் கூட. கடவுள் உலகத்தின் மீட்பு திட்டத்தில் ஒரு சாதாரண, அனுபவமற்ற, இளம் பெண்ணை தேர்வு செய்தார். மரியா விஞ்ஞானி அல்லது தலைவர் அல்ல. அதிகாரமும் நிலைமையும் இல்லை. ஆனால் தேவன் அவரை மனமார்ந்த பார்வையுடன் நோக்கி, அசாதாரணமான ஒன்றிற்கு அழைத்தார்.

இந்த அட்வெண்ட் பருவத்தில், அற்புதம் மற்றும் அச்சமயமான மனதை மீண்டும் கண்டுபிடிக்க நம்மை ஊக்குவிக்கட்டும். சாதாரணத்தில் அசாதாரணத்தை காணாமல் போகாதே; தேவன் யார், அவர் செய்யக்கூடியது என்ன என்பதை உணர்வதில் எப்போதும் விழிப்புணர்வுடன் இருங்கள். அவர் நம்மை பாதுகாப்பான இடங்களில் இருந்து அழைத்து, அறியாமலுள்ள, அச்சமூட்டும் பாதைகளுக்கு செல்ல அழைக்கிறார், தனது சக்தியில், அவரது மகிமைக்காக.

இன்று, கடவுள் ஒவ்வொரு நாளிலும் எப்படி இருப்பதை உங்கள் கண்களுக்கு திறக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். எதிர்பாராததை, புரியாததை, தனித்துவத்தை காணுங்கள். அதை பார்த்தவுடன், உங்கள் பதில் நம்பிக்கையுடன்: “இது எப்படி இருக்கலாம்?” எனச் சொல்லுங்கள்.

ஆண்டவர், உங்கள் அற்புதத்தை காணாமல் போனால் மன்னிக்கவும். தனிப்பட்ட முறையில் நீங்கள் செயல்படுவதை எதிர்பார்ப்பதை நிறுத்தினால் மன்னிக்கவும். ஒவ்வொரு நாளிலும் உங்கள் இருப்பை என் கண்களுக்கு திறக்கவும், புரியாத போதும் நம்பிக்கையுடன் காணும் இதயத்தை மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கவும். ஆமென்.

13 டிசம்பர்

லூக்கா 1:26-38, சங்கீதம் 40, நியாயவாக்கியம் 3:5-6

“உங்கள் மனதின் முழுமையுடன் ஆண்டவரை நம்புங்கள், உங்கள் அறிவின் மீது சாராமலிருங்கள்; உங்கள் எல்லா வழிகளிலும் அவரிடம் சமர்ப்பியுங்கள், அவர் உங்கள் பாதைகளை நேர்த்தியாகச் செய்வார்.” – நியாயவாக்கியம் 3:5-6

இன்று, நீங்கள் உங்கள் வானோர்மகனின் முன்னிலையில் ஓய்வெடுக்குமாறு நாம் உங்களை ஊக்குவிக்கிறோம். அவர் உங்களை புரியாத போதும் நம்ப தயாராக அழைக்கிறார். தெளிவுக்கு அதிக எதிர்பார்ப்பு இருக்கும் உலகில், தேவன் ஒப்படைப்பிற்கு அழைக்கிறார். இன்று ஓய்வெடுத்து, தெளிவு தேவை இல்லாமல், அன்பான பிதாவின் விசுவாசமான இருப்பில் நம்பிக்கையுடன் இருக்குங்கள்.

அட்வெண்ட் கதை முழுமையாக மர்மம், அமைதி மற்றும் காத்திருப்பில் நிரம்பியுள்ளது. அமைதியில், தேவன் பெரும்பாலும் பேசுகிறார். இன்று தேவனின் முன்னிலையில் அமைதியாக நேரம் செலவிடுங்கள். எந்த திட்டமும் இல்லாமல், வார்த்தைகளும் இல்லாமல், வெறும் கேட்கவும். இது “எனக்கு எப்போதும் புரியாவிட்டாலும், நான் உங்களை நம்புகிறேன்” எனும் செயல் ஆகும்.

அன்பான பிதா, நான் இருப்பதை அறிந்திருக்கும் உங்கள் முன் வருவதற்கு அனுமதித்ததற்கு நன்றி. என் அறிவின் மீது சாராமலிருப்பதை கற்றுக்கொடுக்கவும், உங்கள் ஞானம் மற்றும் அன்பில் ஓய்வெடுக்க உதவுங்கள். ஆமென்.

அது உங்களுக்கு
ஏதாவது
செலவாகும்
போது.

அது உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகும் போது.

14 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25

யோசேப்பிற்கு மரியாளை விட்டு விலகுவதற்கு போதுமான காரணங்கள் இருந்தன. அவனுடைய பார்வையில், இது துரோகம் போல இருந்தது. தன்னுடன் நிச்சயதார்த்தம் ஆன பெண், தன் குழந்தையல்லாத குழந்தையை கருவில் சுமந்திருந்தாள். மத்தேயு 1:19-ல் சொல்லப்பட்டபடி, யோசேப்பு அவளிடம் அமைதியாக பிரிவதற்குத் தீர்மானித்திருந்தான் – இது அவளுடைய கண்ணியத்தையும் தன்னுடைய கண்ணியத்தையும் காப்பாற்றும் வழி. ஆனால் அந்த அமைதியை தேவன் உடைத்தார். இரவு நேர அமைதியில், ஒரு தூதன் வந்து சொன்னான்: “பயப்படாதே.” மரியாளின் கதை ஒரு அவமானம் அல்ல – அது ஒரு பரிசுத்தத் திட்டம். இதற்கு முன்பு யாரும் காணாத வகையில் தேவன் செயலில் இருந்தார். யோசேப்புக்கு ஒரு தேர்வு இருந்தது. அவனுடைய முடிவு தைரியமானதும், சமுதாயத்திற்கு எதிரானதும். மரியாளை மனைவியாக ஏற்றுக்கொள்வது என்றால், பொதுமக்களின் தீர்ப்பை எதிர்கொள்வது, தனது நல்ல பெயரைக் களங்கப்படுத்தும் ஆபத்தை

ஏற்றுக்கொள்வது, முழுமையாக விளக்க முடியாத சுமையை சுமப்பது என்பதாகும்.

அவனுடைய விசுவாசம் உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையில் மட்டுமல்ல – அது தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதற்கான சூழ்நிலையிலும் தைரியமான கீழ்ப்படிதலாக இருந்தது. பயம் அவன் எதிர்காலத்தை தீர்மானிக்க அனுமதிக்கவில்லை. மாறாக, செலவு அதிகமாக இருந்தாலும், அர்த்தம் புரியாதிருந்தாலும், தேவன் கேட்டபடி வாழத் தீர்மானித்தான். சில நேரங்களில் தேவனைப் பின்பற்றுவது என்பது, பிறர் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை விட்டுவிடுவதைக் குறிக்கும். அது நிம்மதியையும், நல்ல பெயரையும் தியாகம் செய்வதைக் குறிக்கலாம். யோசேப்பின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுவது – விசுவாசம் என்பது நம்பிக்கை மட்டுமல்ல. அது செயல்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கை. அது தேவனுடைய வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பது – செலவு இருந்தாலும் கூட.

தேவன் உங்களிடம் வசதியை விட கீழ்ப்படிதலைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சொன்னது எப்பொழுது? பிறர் புரியாத நேரங்களில் தேவனைப் பின்பற்றுவது எப்படி இருக்கும்?

ஆண்டவரே, உலகின் சத்தத்தைக் கடந்து உமது சத்தத்தைக் கேட்கச் செய்க. செலவு இருந்தாலும் கூட உம்மைப் பின்பற்றும் வல்லமையைத் தாரும். ஆமென்.

அது உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகும் போது.

15 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, யெசாயா 30:21, சங்கீதம் 31:6

கோபம் யோசிப்பதற்கு எளிதானதை கேட்கவில்லை; அவர் சரியானதை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார். நிற்க. அவரது மனைவி ஆக வரவேற்க. பொது சந்தேகங்களின் படைப்பு சுமையை எடுத்துக்கொள்ள. மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு கதையில் நடந்துகொள்ள, ஆனாலும் கடவுளின் தெய்வீக நோக்கத்தை நிறைவேற்ற. எளிமையை விட, சுகத்தினை விட வீரத்தைக் தேர்ந்தெடுக்க. இப்படிச் செய்வதன் மூலம், மிகப்பெரிய கதைப் பகுதியாக மாறுகிறான். சமூகத்தின் பார்வையில், யோசேப்பின் மரியாவை உறுதியாக ஏற்றும் செயல் ஒரு முட்டாள், பலவீனமான மனிதன் என்று தோன்றியது. ஆனால் யோசேப்புக்கு, இரவின் அமைதியில் கடவுளின் வார்த்தைகள் மக்கள் பகிர்ந்த கருத்துகளுக்கு முந்தியவை என்று நம்பிக்கை இருந்தது.

ஏற்கனவே, கடவுள் சில நேரங்களில் நம்மை சவாலான காரியங்களில் அழைக்கிறார்: அமைதியாக இருக்க எளிதான போது ஒருவர் அணுக, சத்தியத்திற்காக நிற்க, பிறரை மனநிலைமாறிய நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள, நிதியின்மையின் போது பரிசுத்தம் தெரிவிக்க. பயம் நம்மை பாதுகாக்கச் சொல்லுகிறது; விசுவாசம் நம்மை அறியாத பாதையில் அமைதியாக நடக்கச் சொல்கிறது. யேசுவை பின்பற்றுவது எப்போதும் வீரமிகு தோன்றாது—அது சில சமயங்களில் வெறும் கடினமானது போலவே தோன்றும்.

கடவுள் உங்களை விட்டுச் செல்லாமல், நீங்கள் போக வேண்டிய இடத்தில் நிற்க, மற்றவர்கள் போகாத இடங்களுக்கு செல்ல, பிறரை நேசிக்க, அல்லது அமைதியாக இருக்க வேண்டிய சமயத்தில் பேச உங்களை அழைக்கிறாரா என்று யோசிக்கவும்.

கர்த்தரே, நீங்கள் சில சமயங்களில் என்னை சவாலான அல்லது சிரமமான இடங்களுக்குச் செல்ல அழைக்கிறீர்கள். நான் உங்கள் குரலை விசுவாசத்துடன் பின்பற்ற, உங்களுடைய திட்டங்கள் நிச்சயமாக நல்லவை என்று நம்பிக்கையுடன் நடக்க உதவுங்கள்.

ஆமேன்.

16 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, எபிரேயர் 10:23

யோசேப்புக்கு இஸ்ராயேலின் கடவுளில் விசுவாசம் இருந்தார். அவர் நியாயத்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தார். மரியா கர்ப்பமாக இருந்தார். அவர்கள் திருமணமாகத் திட்டமிட்டிருந்தாலும், இன்னும் திருமணம் ஆகவில்லை. அந்த காலத்தில், திருமணத்திற்கு முன் கர்ப்பமாக இருப்பது சட்டப்படி மரணத்தை விதித்திருந்தது. யோசேப்புக்கு இதை நன்கு தெரிந்திருந்தது. பயம் சில நேரம் யோசேப்பை முடக்கியது. அவன், அமைதியாக, மரியாவை தனியாக பிரித்து வைக்க முடிவெடுத்தான். ஆனால் கர்த்தரின் தூதர் அவனை தடுக்க வந்தார். ஜெர்மன் தத்துவஞானி ஃபிரிட்ரிக் நிட்சே சொல்லினார்: 'நெறிமுறை என்பது பெரும்பாலும் பின்பற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் எதிர்மறை விளைவுகளைத் தவிர்க்க உதவுகிறது'. ஆனால் கடவுளை அறிந்தவர்களுக்கு, நமது துணிவு மனம் திறந்த அனுபவங்களிலிருந்து வருகிறது.

மார்டின் லூதர் கிங் பிரபலமாகச் சொன்னார்: 'துணிவு என்பது பயத்தை மீற மனதின் சக்தி'. ஆம், சரி. ஆனால் இந்த துணிவு எங்கே இருந்து வருகிறது? கடவுளின் தியாகமான அன்பை அனுபவிக்கும் நமக்கு, இந்த துணிவு அவரிடமிருந்து வருகிறது.

யோசேப்புக்கு தெரிய வந்ததை நம்பியதால், கர்த்தரை நம்பிய விசுவாசத்தில் அவர் பயத்தைத் தாண்டினார். கடவுள் எப்போதும் எதிர்ப்புகள் மற்றும் சவால்களில் நமது மக்களை வலுப்படுத்தத் தேடுகிறார். அவரது வார்த்தைகள் நம்மை நம்பிக்கையிலும் பலத்திலும் வலுப்படுத்தும். பயத்தை நம்பிக்கையால் மாற்றும் போது, பயம் நம்மை கட்டுப்படுத்த முடியாது. இந்த கிறிஸ்துமஸ் பருவத்தில், எங்கள் விசுவாசத்தில் நம்பி, பயங்களை வென்று செல்ல கடவுள் எங்களுக்கு உதவட்டும்.

வாழ்க்கையில் சவாலான சூழல்களை எப்படி எதிர்கொள்கிறீர்கள்? பயம் உங்கள் செயலை நிர்ணயிக்கவிடுகிறதா, இல்லையெனில் உங்கள் விசுவாசத்திலிருந்து வழிகாட்டுதலையும் வலிமையையும் தேடுகிறீர்களா? இன்று கடவுளின் துணிவைப் பெற என்ன தேவை என்று யோசிக்கவும்.

கர்த்தரே, வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சவால்களுக்கு பயமடைந்தாலும், உங்களின் விசுவாசத்தில் எனக்கு துணிவு கொடுங்கள். எனது பயங்களை நம்பிக்கையால் மாற்றி வென்று செல்ல உதவுங்கள். ஆமேன்.

அது உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகும் போது.

17 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, எபிரேயர் 11:7-8 மற்றும் 24-27, 2 சாமுவேல் 6:14-22

யோசேப்புக்கு மக்களின் கருத்துகளுக்கு பதிலாக தேவனுடைய வார்த்தையை நம்பி நடக்கத் துணிவு இருந்தது. அவர் மரியாவை தன் மனைவியாகக் கொண்டார், மற்றவர்கள் புரியாத போதும், கடவுளின் குரலுக்கு நம்பிக்கை கொண்டார். அவர் தனியாக இல்லை. நோவா வானம் தெளிவாக இருந்தபோதும் ஒரு கர்த்தரின் கட்டளையை பின்பற்றினார். மோசே பேச்சுத்திறனில்லாதவனாக எகிப்துக்கு திரும்பினார், ஆனால் யாரும் கேட்க விரும்பாத செய்தியை எடுத்தார். தாவீது கர்த்தருக்கு முன் ஆனந்தத்தில் நடனமாடினார், மற்றவர்கள் விமர்சித்தாலும். மீண்டும் மீண்டும், விசுவாசமுள்ளவர்கள் பிறரின் கண்களில் முட்டாள் போன்று தோன்றுவதற்கும் தயார் இருந்தனர்.

மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பது பயத்தை உருவாக்கும். அது நம்மை பின்தள்ளவும், நம் வாயை மூடி விடவும், கடவுளின் கூற்றுக்கு 'ஆம்' சொல்லும் துணிவைத் தடுக்கலாம். ஆனால் விசுவாசம் எல்லோரின் ஒப்புதலை காத்திருக்காது. விசுவாசம் துணிவுடன் முன்னேறுகிறது, புரிந்து கொள்ளப்படாமலும், தவறாக புரிந்துகொள்ளப்படாமலும், எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் கூட. யோசேப்புக்கு மிக முக்கியமானது அவரது புகழ் அல்லது சமூகத்தில் நிலை அல்ல, ஆனால் அவரது பரிசுத்த தந்தைக்கு கொண்டிருந்த மரியாதை, அன்பு மற்றும் நம்பிக்கை. நமது ஒழுங்கினால் கடவுள் எந்த கதையை எழுதுகிறார் என நீங்கள் யோசிக்கிறீர்களா?

மற்றவர்களின் கருத்துகள் பயமாக இருக்கிறதா? கடவுளுக்கு 'ஆம்' சொல்ல நீங்கள் தடுமாறுகிறீர்களா? அவரது குரல் முக்கியமானது என்று நிச்சயமாக நம்பினால் என்ன மாறும்?

கர்த்தரே, மற்றவர்களின் ஒப்புதலைவிட உங்கள் அழைப்பை அதிகமாக கவனிக்க உதவுங்கள். எனக்கு தவறாக புரிந்துகொள்ளப்படுவது பயமாக இருந்தால், யோசேப்பைப் போல ஒழுங்கில் நடக்க துணிவு கொடுங்கள். உங்கள் குரல் என்னை வழிநடத்தட்டும். ஆமேன்.

18 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, யெசாயா 41:10

புதிய நாட்டிற்கு மாறுவது என் பொருட்களை மட்டும் பெட்டியில் அடுக்குவதில்லை. அது என் ஒரு பகுதியை விட்டு செல்லும் போல இருந்தது. புதிய இடத்தில் பள்ளி தொடங்க வேண்டும், யாரையும் அறிந்திருக்கவில்லை. நான் பயந்திருந்தேன், தோற்றமளிக்கவில்லை என்றாலும். புதிய நண்பர்களை உருவாக்குவது எளிதல்ல; சில நாட்களில் நான் பழைய பாதுகாப்பான இடத்திற்கு திரும்ப விரும்பினேன். ஆனால் அந்த காலத்தில், மத்தேயு 1:18-25 யோசேப்பின் வாழ்க்கை எப்படி மாற்றப்பட்டதை நினைவுகூரச் செய்தது. அவர் மரியாவை கர்ப்பமாக இருப்பதை அறிந்தபோது குழப்பமடைந்து பயந்தார். ஆனால் ஓடவில்லை, கடவுளை நம்பினார். 24வது வசனத்தில்: 'யோசேப்பு எழுந்து, கர்த்தரின் தூதர் கூறியதை செய்தார்.' இது எனக்கு தாக்கம் செய்தது. யோசேப்புக்கு அனைத்தையும்

புரிந்துகொள்ள தேவையில்லை - அவர் விசுவாசத்துடன் நடக்க வேண்டியது மட்டுமே இருந்தது.

இதைப் பார்த்து, நான் "நான் கடவுளை நம்பவில்லையென்று கேட்க முடியுமா?" என்று சிந்தித்தேன். பிறகு யஷையா 41:10 வாசித்தேன்: 'பயம் கொள்ளாதே, நான் உன்னோடு இருக்கிறேன்; கவலைப்படாதே, நான் உன் கடவுள்.' புதிய இடத்தில் கூட கடவுள் என்னை விட்டுவிடவில்லை என்று நினைவூட்டியது. மெதுவாக, நான் சிறிய விஷயங்களில் கடவுளை பார்க்கத் தொடங்கினேன்: அன்பான சக மாணவன், கோவிலில் ஒரு சிரிப்பு, உண்மையுடன் ஒரு ஆசான். இப்போது, இந்த மாற்றம் என் கதையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது என்று பார்க்கிறேன். கடவுள் இன்னும் அதை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் இப்போது நீங்கள் குழப்பமடைந்த அல்லது நிலைத்திராத ஒரு பகுதி எது? அதை கடவுளிடம் நேர்மையாக சொல்லுங்கள். பிறகு கேளுங்கள்: 'இந்த இடத்தில் விசுவாசம் எப்படி இருக்கும்?' ஒரு எளிய பிரார்த்தனை அல்லது ஒரு வாக்கியத்தை எழுதுங்கள், பாதை உறுதி இல்லாவிட்டாலும் அவரை நம்புவதை பிரதிபலிக்கும்.

அன்பான வானதந்தையே, சில நேரங்களில் நான் பயந்துவிடுகிறேன், குறிப்பாக திடீரென மாற்றங்கள் ஏற்பட்டால். யோசேப்பைப் போல உங்களை நம்ப உதவுங்கள். நான் தனியாக இல்லாமல், எங்கு சென்றாலும் நீங்கள் என் அருகில் இருப்பீர்கள் என்பதை நினைவூட்டுங்கள். புதிய நண்பர்கள், நல்ல மக்கள், புதிய வாய்ப்புகள் மற்றும் வளர்ச்சிக்கான வாய்ப்புகளுக்கு நன்றி. விசுவாசத்தில் ஒவ்வொரு படியையும் எடுத்து செல்ல துணிவு கொடுங்கள். இயேசுவின் பெயரில். ஆமேன்.

அது உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகும் போது.

19 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, யெசாயா 43:1-2

யோசேப்பின் உலகமே ஒரு நொடியிலே மாறிப்போனது. சில வார்த்தைகள் போதுமானது - அவன் கனவு கண்டிருந்த மரியாளுடனான எதிர்காலம் சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றியது. அனைவருக்கும் நல்லது என்று நினைத்து, அமைதியாக நிச்சயதார்த்தத்தை முடித்து விலகிக்கொள்ள முடிவு செய்தான். ஆனால் தேவனின் திட்டத்தில், ஒரு திருமணம், ஒரு குழந்தை, ஒரு எதிர்காலம் இருந்தது - யோசேப்புக்கு அது இன்னும் புரியவில்லை. ஒரு கனவில், தேவன் அவனுக்குத் தேவையானதைத் தந்தார் - உறுதிப்பாடும் அடுத்த அடியை எடுக்கத் துணிவும்.

கவனியுங்கள்: யோசேப்பின் கீழ்ப்படிதல் அவன் சூழ்நிலையை மாற்றவில்லை. இன்னும் கிசுகிசுக்கள் இருந்தன, சங்கடமான அமைதிகள், சந்தேகங்கள், தவறான புரிதல்கள், உடைந்த உறவுகள் இருந்தன. அவன் சொன்ன “ஆமாம்” அவனை நிம்மதிக்குள் அழைக்கவில்லை, நிராகரிப்பிலிருந்து விடுவிக்கவில்லை. ஆனால் அது அவனை தேவனின் சமூகத்தை ஆழமாக உணரும் இடத்துக்குக் கொண்டு வந்தது. தேவனுக்கு “ஆமாம்” சொல்வது எப்போதும் நம்

சூழ்நிலையை மாற்றாது அல்லது பிரச்சினையை தீர்க்காது - ஆனால் அது நம்மை அவர்மேல் இன்னும் நெருக்கமான சார்புக்கு அழைக்கும். யோசேப்பைப் போல, நாமும் ஒருநாள் நம்முடைய திட்டங்கள் சிதறிப் போகும் தருணங்களைச் சந்திப்போம். பிறர் நம்மை தவறாகப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்ற பயம், விரக்தி, குழப்பம் ஆகியவற்றோடு போராடுவோம். அத்தகைய தருணங்களில், நாமே தீர்வைத் தேட முயற்சிப்போம் - பாதுகாப்பான, சாதாரண வழியைத் தேர்ந்தெடுக்க முயல்வோம். ஆனால் பல நேரங்களில், பயமும் விசுவாசமும், கட்டுப்பாடும் சரணாகதியும் சந்திக்கும் இடத்தில்தான், தேவன் நம்மை அவர்மேல் இன்னும் நம்பச் சொல்கிறார்.

யோசேப்பின் கதை நமக்கு நினைவூட்டுவது - பாதை எளிதாக இருப்பதால் நாம் கீழ்ப்படிவதில்லை. இந்த வாக்குத்தத்தம் உண்மையானது என்பதற்காகத்தான் கீழ்ப்படிகிறோம் - அது எந்தப் பயத்தையும் விட பலமாகவும், எந்தத் தயக்கத்தையும் விட உறுதியானதாகவும் இருக்கிறது: தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார்.

இப்போது தேவன் உங்களிடம் அதிக செலவாகும் ஒன்றில் அவர்மேல் நம்பிக்கை வைக்கச் சொல்லுகிறாரா? இன்று, விசுவாசத்தில் அடுத்த படி எடுப்பது எப்படி இருக்கும்?

தேவனே, என் வாழ்க்கையில் உமது சந்நிதியின் வாக்குத்தத்தத்திற்கு நான் நன்றியுள்ளவன். உமக்கு “ஆமாம்” சொல்வது எனக்கு விலை கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், நீர் அனைத்திற்கும் மதிப்புடையவர் என்பதை நினைவூட்டும். பாதை தெளிவாக இல்லாதபோதும் உம்மை நம்பச் செய். முடிவுகளில் அல்ல, உமது சந்நிதியில் அமைதியைப் பெறச் செய்.

ஆமேன்.

அது உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகும் போது.

20 டிசம்பர்

மத்தேயு 1:18-25, யெசாயா 40:31

இந்த வாரம் முடிவுக்கு வந்ததைப்போல், ஒரு ஆழ்ந்த மூச்சை எடுத்துக்கொள். ஒலி, அழுத்தம், வேகம் ஆகியவற்றிலிருந்து பின்வாங்கி ஓய்வெடு. இன்று, உங்களை அன்புடன் அழைக்கும் வானதந்தையின் பரிசுத்தமான முன்னிலையில் ஓய்வெடுக்க அழைக்கிறோம். விசுவாசத்தில் நடந்தும் செல்பவர்களாக அழைக்கிறார், சில நேரங்களில் அதற்கு விலை கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும்.

அட்வெண்ட் என்பது காத்திருக்கும் பருவம். சோம்பல் அல்லது செயலற்ற காத்திருப்பு அல்ல, ஆன்மீக எதிர்பார்ப்பு. நம்பிக்கையுடன் முன்னேறுவது. கடவுள் இருளில், அமைதியில், இன்னும் வராத தருணங்களில் செயல்பட்டு வருவதை நம்பி காத்திருப்பது.

எனவே, “கடவுள் நம்மோடு இருக்கிறார்” என்பதை உணர்ந்து ஓய்வெடுக்கவும். அவர் நெருக்கமானவர். அவர் விசுவாசமுள்ளவர். அவர் போதும்.

கடவுள் உங்களை எதற்காக நம்பச் சொல்லுகிறார், அது விலை கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும்? இன்று சில நேரம் ஒதுக்கி, அவர் முன்னிலையில் அமைதியாக இருங்கள். அந்த அமைதியில், கடவுளை சந்திக்க கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். அவரது சாந்தியைக் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். அவரது துணியை உங்கள் இதயத்தில் நிரப்புங்கள். கேட்டுக்கொண்டபின், அடுத்த வாரம் எடுக்க வேண்டிய விசுவாசப் படியை ஒரு பதிவாக எழுதுங்கள் மற்றும் அதை எடுக்க அவரது வழிகாட்டுதலை எதிர்பாருங்கள்.

கர்த்தரே, யோசப்பின் உதாரணத்திற்கு நன்றி - ஒருவராக இணைக்கப்பட்டவர், உங்கள் வழி சிறந்தது என்று நம்பினார். எனது வாழ்க்கையில் இந்த துணியை கொண்டு செல்ல உதவுங்கள், பயத்திற்கு பதிலாக விசுவாசத்தை தேர்வு செய்ய. நான் எதிர்பார்ப்புடன் இயேசுவின் வருவதை காத்திருக்கும் போது, உங்கள் அருள் மற்றும் இருப்பால் என் மனதை நிரப்புங்கள். என் நிலை மென்மையாகவும், என் படிகள் விசுவாசமுள்ளவையாகவும், என் கண்கள் உங்களை நோக்கி இருக்கட்டும். ஆமேன்.

21 டிசம்பர்

லூக்கா 2:8-20

நாம் சமூகத்தில் சிறப்பானவர்கள் அல்ல. அவர்கள் வேலை செய்து, இரவில் ஆடுகளை கவனித்துக் கொண்டிருந்தனர், அப்போது அனைத்தும் மாறிவிட்டது. திடீரென ஒரு தூதர் தோன்றினார், கர்த்தரின் மகிமை வானம் முழுவதையும் ஒளிர்த்தது. அவர்கள் பயந்தனர். யாரும் பயப்படாமல் இருக்க முடியுமா? ஆனால் பிறகு, கிறிஸ்துமஸ் கதையில் அடிக்கடி வரும் வார்த்தைகள் வந்தன: 'பயப்படாதே.' தூதர் நல்ல செய்தியை கொண்டுபோனார், அதிகாரம் அல்லது பணப்பெருமை கொண்டவர்களுக்கு அல்ல, எல்லா மக்களுக்கும், குறிப்பாக எல்லை கடந்தவர்களுக்கும். அந்த தருணத்தில், அவர்கள் பயத்தை உணர்ந்தாலும், அது அவர்களை நிறுத்த முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் விசுவாசத்துடன் பதிலளித்தனர். அவர்கள் அனைத்து

பதில்களைப் பெறும்வரை காத்திருக்கவில்லை. பயம் அல்லது சந்தேகம் அவர்களை தடுக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் உடனே சென்றனர், கடவுள் செய்ததை பார்க்க. இயேசுவை நேரில் கண்ட பிறகு, அவர்கள் ஆனந்தத்துடன் செய்தியை பகிர்ந்தனர். இந்தக் கதை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது: பயம் வாழ்க்கையின் இயல்பான பகுதி, கடவுள் நல்லதைச் செய்கிற போதிலும். ஆனால் விசுவாசம் பயத்தின் நடுவே ஒளிரலாம். கடவுளின் குரலை கேட்க, நம்பிக்கையுடன் அடுத்த படியை எடுத்தால், வியப்பு, ஆனந்தம் மற்றும் நோக்கத்தைத் திறக்கிறோம். அவர்கள் விசுவாசத்துடன் நடந்தது, இயேசுவின் பிறப்பின் முதல் சாட்சி ஆகும்.

பயம் உங்களை வெல்ல முயலும்போது, விசுவாசத்தை எப்படி ஒளிரச் செய்யலாம்? கடவுள் உங்களை உங்கள் வாழ்க்கையில் மற்றும் பிறரின் வாழ்க்கையில் கொண்டு செல்லச் சொல்லும் நல்ல செய்தி என்ன?

கடவுளே, இன்று என் பயங்களில் உங்கள் ஒளி ஒளிரட்டும். நம்பிக்கையுடன், ஆனந்தத்துடன் முன்னேற எனக்கு விசுவாசம் கொடுங்கள். ஆமேன்.

பயத்தின் வழியாக நம்பிக்கை பிரகாசிக்கும்போது.

22 டிசம்பர்

லூக்கா 2:8-20, யெசாயா 9:2, யாக்கோபு 2:5

அந்தஇரவுமேய்ப்பருக்குசாதாரணமான
இரவு – குளிர், அமைதி, வழக்கமானது.
அவர்கள்சக்திவானோழுக்கியமானவர்
களோஎன்றுகருதப்படவில்லை;
எளிமையானதொழிலாளர்கள்,
தங்கள்வேலையைசெய்துகொண்டிருந்
தவர்கள்.

அவர்கள்தங்கள்மந்தையைஇரவில்காத்
துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஆனால்திடீரென, எல்லாம்மாறிவிட்டது.
மகிமையால்நிரம்பியவானம்.

ஒருதூதரின்செய்தி.

பயத்தால்நிரம்பியஒருதருணம்.

மேய்ப்பர்கள்பயந்தனர், அதுஇயல்பே!
இதுஅவர்கள்எதிர்பார்த்தசந்திப்புஅல்ல

ஆனால்தூதர்கூறியமுதல்வார்த்தைகள்
அந்தஅச்சத்தைவெட்டிநுழைந்தன:

“அஞ்சாதே.”

இதேவார்த்தைசகரியாவுக்கும்,
மரியாளுக்கும்,

யோசேப்பிற்கும்சொல்லப்பட்டது.

மீண்டும்மீண்டும், தேவனின்அழைப்பு –
பயத்தைவிடுவிக்க;

ஏனெனில்புனிதமானதுநிகழ்கிறது.

எல்லாமக்களுக்கும்பெரியசந்தோஷத்
தின்நற்செய்தி. நடுங்கும்கைகளுடனும்,

ஓடும்இதயங்களுடனும்,

மேய்ப்பர்கள்தங்கள்மந்தையைவிட்டுஓ
டிச்சென்றுநடந்ததைப்பார்க்கவிரைந்தா
ர்கள்.

அவர்கள்பயம்அடங்கும்வரைகாத்திருக்
கவில்லை; அவர்கள்நகர்ந்தார்கள்.

நம்பிக்கைஎன்றால்நாம்ஒருபோதும்அ
ஞ்சமாட்டோம்என்பதல்ல.

அதுதேவனைநம்பி,
அஞ்சினாலும்முன்னோக்கிசெல்லும்
தேரரியம்.

வேதத்தில்எங்கும்இப்படிப்பட்டதேரரிய
மானகீழ்ப்படிதல்காணப்படுகிறது.

எஸ்தர்,

தன்உயிருக்குஆபத்தானநிலையிலும்
ராஜாவைஅணுகினார்.

தானியேல்பசித்தசிங்கங்கள்காத்திருந்
தபோதிலும்ஜெபித்தார். மரியாs,

அதன்விலைஎன்னவென்றுஅறியாம
லேயேதேவனுக்கு “ஆம்” என்றார்.

ஒவ்வொருவரும்பயத்தைச்சந்தித்தார்க
ள்;

ஆனால்நம்பிக்கைவழியைஒளிரவைத்
தது.

இந்தஎளியமேய்ப்பர்கள்நமக்குநினை
வூட்டுவது –

பயம்நம்முடையகதையின்ஒருபகுதிஇ
ருக்கலாம், ஆனால்அதுமுடிவுஅல்ல.

அவர்கள்இயேசுவைசந்திக்கதங்கள்மந்
தையைவிட்டுச்சென்றார்கள்,

தேவனைமகிமைப்படுத்திக்கொண்டு
திரும்பினர்.

அவர்கள்என்றும்மாறிப்போனார்கள்.

நாமும், அவர்களைப்போல,

பயத்தின்மத்தியில்நம்பிக்கைஒளிரவி
டுவோமா?

**பயம்உங்களைஇப்போதுஎங்கேதடுத்துநிறுத்துகிறது?
இருந்தாலும்ஒருபடிஎடுத்துவைப்பதுஎப்படிஇருக்கும்?**

ஒளிமற்றும்நம்பிக்கையின்தேவனே,

எங்கள்சாதாரணதருணங்களில்எங்களைசந்தித்ததற்குநன்றி.

இன்றுஎனதுசாதாரணதருணங்களில்,

என்நம்பிக்கைஎன்பயத்தைவிடஅதிகமாகஒளிரட்டும்;

நான்செய்வதெல்லாம்உம்மைமகிமைப்படுத்தட்டும். ஆமென்.

23 டிசம்பர்

லூக்கா 2:8-20, 2 கொரிந்தியர் 5:7

21 வயதில், நான் நியூசிலாந்து, க்வீன்ஸ்டவுன் அருகிலுள்ள காவராவ் ஆற்றின் மேல் உள்ள ஒரு பாலத்தில் இருந்து பஞ்சி ஜம்ப் செய்தேன். குதிப்பதற்கு முன், என் கணுக்கால்களில் ஒரு குளியல் துவாலை சுற்றி, ஒரு எளிய கயிறு கட்டப்பட்டது; பின்னர் பஞ்சி கயிறு இணைக்கப்பட்டது. “அதுதானா?” என்று நான் கேட்டேன். “அதுவே போதுமா?” “இதற்கும் மேல் எதுவுமில்லையா?” என்று சந்தேகப்பட்டேன். குதிக்க மட்டுமே இருந்தது. அந்த நாளில் நான் ஒருபோதும் ஒரு குளியல் துவாலியில் இத்தனை நம்பிக்கை வைத்ததில்லை! நாம் விரும்பினால், பஞ்சி ஜம்ப் போன்ற சாகச முயற்சிகள் மூலம் நம்மால் உண்டாக்கப்பட்ட பயத்தை அனுபவிக்க முடியும். ஆனால் பெரும்பாலும், பயம் எச்சரிக்கையின்றி வருகிறது – நாம் எதிர்பாராத நேரத்தில், நம் உள்ளுணர்வின் ஆழத்தைத் தொடுகிறது. சில சமயம் அது மிக வலிமையான உணர்ச்சி மற்றும் உடலியல் எதிர்வினைகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஆனால் அது முழுக்க கெட்டதல்ல. பயம் சில சமயம் தேவையற்ற ஆபத்திலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றும் இயற்கையான பாதுகாப்பு முறையாக இருக்கிறது. ஆனால் நம்பிக்கையின் வெளிச்சத்தில் நாம் பயத்திற்குக் கொடுக்கும் பதில்தான் மிக முக்கியம். மேய்ப்பர்கள் திடீரென கர்த்தருடைய தூதனால் சந்திக்கப்பட்டார்கள் – அவர் எல்லா மக்களுக்கும் பெரும் சந்தோஷத்திற்கான நற்செய்தியை கொண்டு வந்தார் – அவர்கள் பயந்தார்கள்!

அந்த நேரத்தில், அந்த ஒரு தூதருடன் சேர்ந்து வானப்படைகள் பலரும் வந்தனர்; அவர்கள் தேவனைப் புகழ்ந்து, “உயர்ந்த வானங்களில் தேவனுக்கு மகிமை, பூமியில் தேவனுக்கு பிரியமான மனுஷருக்கு சமாதானம் உண்டாகட்டும்” (லூக்கா 2:14) என்று சொன்னார்கள். இந்த அதீத அனுபவத்திற்கு மேய்ப்பர்கள் என்ன பதில் சொன்னார்கள்? அவர்கள், “கர்த்தர் எங்களுக்கு அறிவித்த இந்த நிகழ்ச்சியைப் போய் பார்ப்போம்” (லூக்கா 2:15) என்றார்கள்.

பஞ்சி ஜம்ப் போல, நம்பிக்கையின் வாழ்க்கையில், சில நேரங்களில் நாம் கேள்வி கேட்கிறோம்: “அதுதானா?” “அதுவே போதுமா?” “இதற்கும் மேல் எதுவுமில்லையா?” – என்று. ஒருவேளை நாம் கிரிஸ்துவில் வைத்துள்ள நம்பிக்கைக்கும், தேவன் எங்களுக்கு காட்டிய கிருபைக்கும் மேலாக நம்மால் செய்யவேண்டிய ஏதாவது இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலிருந்து இந்த கேள்விகள் எழுகின்றன.

ஆனால் உண்மையில், நம்மிடம் மீதமிருப்பது, ஒவ்வொரு நாளும் தேவன் நம்மை அழைக்கும் அந்த இடத்திற்குள், பயத்திலிருந்தும் தெரியாததிலிருந்தும் நம்பிக்கையின் குதிப்பை எடுத்து வைப்பது மட்டுமே. இது கிரிஸ்துவின் வருகையால் சாத்தியமானது – உண்மையான அன்பு நம்மிடையே வந்தது.

23 டிசம்பர்

லூக்கா 2:8-20, 2 கொரிந்தியர் 5:7

உங்கள் வாழ்க்கையில் பயத்திற்கு நீங்கள் தரும் இயல்பான எதிர்வினை என்ன?

நம்பிக்கையின் பார்வையில் பயத்தை எதிர்கொண்டு வெல்ல உங்களுக்கு என்ன உதவுகிறது?

அதற்கு தடையாக இருப்பது என்ன?

இப்போது உங்கள் சூழ்நிலையில் “நம்பிக்கையின் குதிப்பு” எப்படி இருக்கும்?

யேசு கிறிஸ்து, தேவனுடைய குமாரனே, நம்மிடையே வந்த அன்பே, எல்லா பயத்தையும் விரட்டும் பரிபூரண அன்பே, உலகத்தின் ஒளியே, பயமும் இருளும் நிறைந்த இடங்களில் இருந்து எங்களை அழைக்கும் நீரே, அறியாமையிலிருந்து நிச்சயத்திற்குள் எங்களை அழைத்துச் செல்லும் நீரே, பயம் நம்பிக்கைக்கு இடமளிக்கட்டும்; இருள் ஒளியாக மாறட்டும். ஆவணமும் பரிகாரத்தின் மர்மமும் எங்களுக்கு வெளிப்படட்டும். நீங்கள் எங்களை அழைத்த இடங்களில் எங்களை காத்திருப்பவரே, உலகின் ஒளியும் ஜீவனும் ஆனவரே, அப்படியே ஆகட்டும். ஆமென்.

பயத்தின் வழியாக நம்பிக்கை பிரகாசிக்கும்போது.

24 டிசம்பர்

லூக்கா 2:8-20, யோவான் 1:14

இன்று, உங்களை ஒரு நிமிடம் நிறுத்தி,
உங்கள் பரலோகப்பிதாவின் சந்நிதியில் ஓய்வெடுக்க அழைக்கிறோம்.
மாம்சமாகி நம்மிடையே வாசம் பண்ண வந்தவரின் சந்நிதியில்.
எங்கள் ஊருக்குள் குடியேறி வந்தவரின் அருகாமையில்.
எம்மோடு இருப்பவர் – எம்மானுவேல் ஆன தேவன்.
இன்று அவர் உங்களுக்குக் கையில் இருப்பதை நீங்கள் அறியுங்கள்.
அவரது சந்நிதியில் ஆழமாக சுவாசியுங்கள்.
இந்தக்கிரிஸ்துமஸ்காலத்தில்,
அவருடைய சந்நிதியே உங்களுக்குக் கிடைக்கும் மிகப்பெரிய பரிசாக இருக்கட்டும்.

**இன்று, நீங்கள் எம்மானுவேல் – “எம்மோடு இருக்கும் தேவன்” –
அவரின் சந்நிதியை அதிகமாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா?**

, யேசுவே, எங்களுக்குச் சமீபத்தில் வந்து, எங்கள் உலகிலும்,
எங்கள் பயங்களிலும் நுழைந்ததற்கு நன்றி.
இந்த நாள் அமைதியில், நான் மிகியஹ்,
நீர் இங்கே இருப்பதை நனைவு கூரச்செய்தேன்.
கவலை எழும்பும்போது, அல்லது உறுதியின்மை நீடிக்கும்போது,
என்பயத்திற்குள் விசுவாசம் ஒளிரட்டும்.
நீர் எம்மானுவேல் – எம்மோடு இருக்கும் தேவன் – என்பதை நனைவூட்டும்.
உமது சந்நிதி எந்தப் பயமும் குலைக்க முடியாத சமாதானத்தைத் தருகிறது.
இன்று உம்மை நம்பி, உமது அன்பின் வெளிச்சத்தில் ஓய்வெடுக்கச் செய்.
ஆமேன்.

அமைதி
யைத் தரும்
விசுவாசம்.

25 டிசம்பர்

எசாயா 9:1-6, யோவான் 14:27

கிறிஸ்துமஸ் நாளில், நாம் இயேசுவின் பிறப்பைக் கொண்டாடுகிறோம் – ஒரு தொட்டிலில் குழந்தையாக மட்டுமல்ல, பயத்தால் நிரம்பிய உலகுக்கு சமாதானத்தைத் தரும் இரட்சகராகவும். சமாதானம் ஒரு சாமான்யமான இடத்தில், துணிகளால் போர்த்தப்பட்டு வந்தது. சமாதானத்தின் அரசன் ஆன இயேசு நமக்குச் சமீபமானார்.

ஆண்டுகள் கழித்து, அவர் தனது சீஷர்களிடம்,

“சமாதானத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்து செல்கிறேன்; என் சமாதானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன். உலகம் கொடுப்பதுபோல் நான் கொடுப்பதில்லை. உங்கள் இருதயங்கள் கலங்காதபடியும் பயப்படாதபடியும் இருங்கள்” (யோவான் 14:27) என்றார்.

இயேசு தரும் சமாதானம், உலகம் தரும் எந்தப் பொருளையும் ஒப்பிட முடியாதது. அது அமைதியான சூழ்நிலைகளிலும், தெளிவான பதில்களிலும் மட்டும் சார்ந்ததல்ல. அது – தேவன் இங்கே, இப்போதே, நம்மோடு இருக்கிறார் என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கையில் வேரூன்றியது.

கிறிஸ்துமஸ் அனைத்து பயத்தையும் நீக்குவதில்லை, ஆனால் நம்பிக்கையை எங்கு வைக்க வேண்டும் என்பதை நினைவூட்டுகிறது. “பயப்படாதீர்” என்று தொடங்கிய செய்தி, இன்று தேவன் எனக்கு தரும் செய்தியாகவே தொடர்கிறது. நான் தனியாக நடக்கவில்லை. தேவன் அருகில் வந்துவிட்டார். எம்மானுவேல் – எம்மோடு இருக்கும் தேவன் – இன்னும் உண்மையாக இருக்கிறார்.

பயத்திற்கு மாறாக விசுவாசத்தைத் தேர்வு செய்வது, அந்த சமாதானத்தை நம் இருதயத்தில் வரவேற்பதைக் குறிக்கிறது. அது இயேசு மகிழ்ச்சியிலும் சிரமத்திலும் நம்மோடு இருக்கிறார் என்பதை நம்புவதாகும். அவர் தரும் சமாதானம், நாம் வாழும் விதத்தையும், நம்பும் விதத்தையும், உலகிற்கு பதிலளிக்கும் விதத்தையும் வடிவமைக்கட்டும்.

இன்று, எந்தப் பயங்களை நீங்கள் இயேசுவிடம் ஒப்படைக்க விரும்புகிறீர்கள்? வருங்கால நாட்களில் அவருடைய சமாதானம் உங்களுக்கு விசுவாசத்தோடு வாழ உதவுவது எப்படி?

யேசுவே, எங்கள் உலகிலும் என் வாழ்க்கையிலும் வந்ததற்கு நன்றி.

இன்று உமது சமாதானத்தால் என்னை நிரப்பி, ஒவ்வொரு நாளும் பயத்திற்கு பதிலாக விசுவாசத்தைத் தேர்வு செய்யச் செய்.

ஆமேன்.

இந்த தொடர் சிந்தனைகள் The Salvation Army International Spiritual Life Development Section உடைய கமிஷனர் பேட்டி நிம்மாண் மற்றும் அஷ்லீ ப்ரிங்கிள் ஆகியோரால் எழுதப்பட்டவை, மேலும் உலகம் முழுவதிலிருந்த விருந்தினர் எழுத்தாளர்கள் ஆகியோரின் பங்களிப்பும் அடங்கியுள்ளது. The Salvation Army International Spiritual Life Development பற்றிய மேலும் தகவலுக்கு salvationarmy.org ஐ பார்வையிடவும்.

ஆர்த்தாங்கள் மேற்கோள்கள்:

The Holy Bible, New International Version® (NIV®) – © 1973, 1978, 1984, 2011 Biblica, Inc.

அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டது. உலகமெங்கிலும் அனைத்தும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

The Holy Bible, New Living Translation (NLT) – © 1996, 2004, 2015 Tyndale House Foundation. Tyndale House Publishers, Inc., Carol Stream, Illinois 60188 அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டது.

உலகமெங்கும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டவை.

The Holy Bible, English Standard Version (ESV®) – Text Edition: 2016. © 2001 Crossway Bibles, Good News Publishers பப்ளிஷிங் மினிஸ்ட்ரீ.